

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 13-14.

Juli 1945.

17. årgang.

Fra India.

Kommer str. Aslaug Bratås hjem snart?

I bladet «Frihet och Sanning» for april måned skriver søster Aslaug Brataas bl. annet:

«Som jeg sitter og sender ut våre Mahobabrev i dag så vil jeg også sende et lite brev som flypost. Det er vist den eneste måten det går an å sende brev på nå. Dette brev må desverre bli kort da jeg skal være med på møte i ettermiddag og ha møte fredag og neste onsdag så jeg trenger å forberede meg. Enda jeg nå begynne å kjenne meg litt hjemme i sproget så tar det jo lengre tid å forberede seg på i dette sproget.

Etter å ha vært nede på sletten under hele varmetiden fikk jeg plutselig et brev som min bror Karl hadde sendt fra Kalkutta hvori han ber meg komme dit øyeblikkelig. Jeg reiste med første tog. Det er 28 timers reise dit og 30 timer hjem. Jeg kom dit kl. 4 på ettermiddagen og fikk bare høre at Karl hadde reist derfra kl. 3 samme morgen. Det var en forferdelig skuffelse da vi ikke har sett hverandre på 22 år og det var bare 12 timer som skilte oss fra hverandre.

Jeg tenkte først å reise tilbake med en gang, men jeg hadde en hel del ærend å utrette i Kalkuta. Blant annet var jeg hos en øynespesialist og fikk undersøkt mine øyne. Det var gode nyheter jeg fikk høre av ham. Han sa at jeg bare hadde en lett betennelse igjen i det ene øyet, som var en følge av for sterke dråper og på grunn av for sterke brillerglass. Jeg fikk noe å ha på og øyet var bra om et par veker. Fikk også nye glass til mine briller så nå er det som om jeg har fått nye øyne. Jeg har ikke det minste vondt i dem lengre, ikke når jeg er ute i solen en gang.

Jeg sendte også prøve til det store laboratoriet som står i forbindelse med general Presidency Hospital for å få undersøkt om det feilet meg noe.

Jeg hadde nok Amaebic Dysenteri og anemi. Så tok jeg en behandling for å få slutt på elendigheten. Fikk 8 insprøytinger, men det vil jeg si at det ikke var noe moro, for jeg ble så elendig og stiv etterpå at jeg nesten trodde jeg hadde fått den gule feber igjen. Det verket så jeg ikke kunne sove. Men alt har jo en overgang og etter en tid følte jeg meg bra igjen. Det «reparasjonsarbeidet» kostet ikke så lite, men det må jo til. Jeg antar at jeg kommer til å arbeide blant kvinnene i Mahoba i vinter også. Jeg skulle ha lyst å komme ut på teltmøter i vinter, men det blir som de andre bestemmer, selvfølgelig.

Jeg håper at når krigen er over og jeg har vært hjemme på ferie og kommet tilbake at jeg kan få anledning til å kjøpe en bil som passer for arbeide i djunglen. Det tar forskrekkelig mye tid og kraft å gå på sine ben og å kjøre i oksevoغن er nok bra på slette veien, men når det bærer i vei over stakk og sten ute i villmarka da blir det hårdt for ryggen. Jeg har gjort det og vet av erfaring at det er å ødelegge sin helse. En god «Ford» er det beste, for karosseriet er så høyt på den at den kan gå over mange hinder på veien. Jeg håper dere har fått mitt brev som jeg sendte for lenge siden og kvitterte for pengene jeg fikk i mai. Hvor godt det skal bli når denne krig er over og man kan skrive hjem og få høre fra kjære og kjente. Jeg setter stor pris på å høre fra dere, for utenom min brors brever har jeg ikke noe hjemmebrev. Det styrker en og gjør

godt at man ikke kjenner seg alene i striden.

Jeg holder på å ordne med alle papirer som skal til; for det kan hende at jeg reiser hjem via U.S.A. til våren. Bed for meg at Guds vilje må skje i alt dette og at jeg må reise i den tid Gud vil. Det er nå 5 år siden jeg kom ut og det har ikke vært lett på mange måter, men Gud er trofast. Hovedsaken er at man får vitne om Jesus, frelseren, og jeg stoler på hans løfte at ordet ikke skal vende tomt tilbake, men utrette det han har bestemt det til. *Aslaug Brataas.*

Fra Afrika.

I «Frihet och Sanning» skriver br. Bjosund bl. annet: «Hjertelig takk for pengene vi har mottatt. Vi er meget takknemlig til Gud for disse penger og Herren skal rikelig velsigne dem som har vært med og ofret til hans sak.

Vi kan til Herrens ære si at alle har det bra og Herren beviser sin trofasthet i mot oss på underfull måte.

Vår yngste datter har vært litt dårlig i øynene en tid. Denne sykdom er så alminnelig blant de innfødte. Hun er bedre nå. Enok, vår eldestegutt, har nettopp ligget på sykehuset i Durban for dysenteri, men er bra igjen. Han går på skole i Durban.

Vi har hatt gode møter her på Edwaleni i den siste tiden og mange flere barn har vi fått på skolen.

For nærværende har vi besøk av en norsk pastor Hansen. Han er pastor for en forsamling av indier og halvville i Durban. Han taler zulu så han har vært til stor oppmuntring for de innfødte.

Om du skriver til br. Kleppe så vær snild å hils fra oss alle og si at vi lever og oppholdes av Guds nåde, dag for dag.

Salm. 72, 17.

T. Gjosund.

Vår Bibelspalte.

Apostler.

Blant jødene kalte man de tillitsmenn som formidlet sambandet mellom jødene ute og hjemlandets jøder for apostler (utsendinger). I denne forbindelse er uttrykket brukt av Paulus i 2. kor. 8, 23 og Filip. 2, 25 (menighetsutsending). Ellers menes i det nye testamentet med uttrykket «apostel» de av Jesus utvalgte og utsendte tolv disipler. Se Luk. 6, 12—13 og parallelsteder og den særlig utvalgte Paulus.

Det var tolv apostler som etter Jesus ord i Matt. 19, 28 skulle sitte på tolv kroner og dømme Israels tolv stammer. Ett nytt tolvfall for et nytt Guds folk.

Hos alle evangelistene deles de i tre grupper. Til den første gruppe hørte de to brødrepar Peter og Andreas, Jakob og Johannes. Apostlene ble sendt ut med et bestemt oppdrag. De skulle føre hans, Jesus livsverk, videre ved å vitne om ham. I Matt. 10. kap. finnes gjengitt den tale Jesus holdt da han sendte dem ut, likeledes det oppdrag han ga dem: «Forkynn dette budskap: «Himlenes rike er kommet nær. Helbred syke, oppvekk døde» o.s.v. «Det som vi har sett forkynner vi eder,» sier apostelen Johannes. (1. Joh. 1, 2.)

Alle var de fra Galilea, unntatt Judas Iskariot. Han var fra byen Kariotz, en liten by i det sydlige Juda.

De fleste av dem hadde vært fiskere, vi finner syv i dette yrke i Joh. 21, 2—3. Matteus (Levi) var tolder da han ble kalt.

De var alle ulærde menn og jevne folk, men alle hørte til de religiøst grepne som ventet på Messias komme. Vi treffer nemlig mange av dem første gang ved Jordan hos døperen Johannes, og flere av dem var hans disipler (Joh. 1, 35—49). De fleste av dem var sikkert unge menn, noen var gifte. Se Mark. 1, 29 flg.

Ellers var de meget forskjellige i karakter og lynne, fra den lett bevegelige Peter til den stille og grublende Natanael (Bartolomeus), den førende blant dem var Peter.

Jesus hadde mange disipler og det var blant dem han valgte ut de tolv, som fikk dette bestemte oppdrag. De måtte forlate alt for helt og være sammen med Jesus, og de dannet et

lite samfunn for seg med Jesus som den samlende og centrale skikkelse. Enhver hadde sin gjerning å utfylle i dette lille fellesskap, noen sto for innkjøpene, andre ordnet med herberger, Judas var kasserer.

Tre av dem er stadig nevnt som Jesu fortrolige råd, Peter, Jakob og Johannes. De var alle avhengi av hverandre og som allerede nevnt svært forskjellige, men en ting måtte de alle eie, evnen til å fange mennesker. De blev ofte sendt ut to og to på egen hånd. Deres fellesskap holdt sammen selv etter Jesu død. Da den store forfølgelse mot de kristne brøt ut etter Stefanus død ble de troende spreddt fra hverandre, men apostlene holdt sammen (Ap. gj. 8, 1).

Tiden de var sammen med Jesus må nærmest betraktes som en utdannelsesetid, den fulle virkeliggjørelse av Apostelkallet lå ennå i fremtiden. Jesus underviste dem om sin død og oppstandelse og hva dette hadde å bety for hvert menneske. Se Mat. 16, 21—25. I Mark. 9, 31 leser vi: «Han lærte sine disipler om menneskesønnen skal overgis i menneskers hender, og de skal slå ham ihjel, men han skal stå opp igjen fra de døde tre dage etterpå.» — I 32 vers: «Men de skjønte ikke dette ord, og de fryktet for å spørre ham.» Etter at Jesus hadde undervist om sin lidelse og død sies det om de tolv: «Og de forstod ikke noe av dette, og dette ord var skjult for dem, og de skjønte ikke det han sa.» (Luk. 18, 34). Denne uklarhet om Jesu lidelse og død kom også tydelig frem under påskens begivenheter, men møtet med den oppstandne Jesus gir dem en klarere forståelse av hans Messias-gjerning. (Luk. 24 kap.)

Etter denne ytterligere modning fikk de et nytt kall. «Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler.» — (Mat. 28, 16—20.) «Begynn fra Jerusalem. (Luk. 24, 44—49). Han ga dem løfte om kraft, (Ap. gj. 1, 4—8). Etter pinsedag blir det fart og liv i deres virksomhet og frimodig forkynner de om Jesu oppstandelse fra de døde. Se Ap. gj. kapt. 2. Lukas sier: «Og med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om den Herre Jesu oppstandelse, og der var stor nåde over dem alle. (Ap. gj. 4, 33).

Etter Judas frafall blev det valgt en stedfortreder, og med valget går de fram etter den gamle skikk i Israel, å kaste lodd. Loddet falt på en ved

navn Mattias, som så ble regnet blant de tolv. Han forsvinner snart igjen i historiens mørke, mens derimot en annen fremstår som apostel nemlig Paulus, hedningenes apostel, som han kaller seg selv etter det kall han hadde fått av Herren. «Jeg fikk nåde og apostelebede for å virke troens lydighet blant alle hedningefolk» (Rom. 1, 5) «men da han som kalte meg ved sin nåde, åpenbarte sin sønn i meg for at jeg skulle forkynne evangeliet om ham blant hedningene» — (Gal. 1, 16). «Og Gud satte i menigheten først apostler» (1. kor. 12, 28 og Ef. 4, 11.) Det er uten sammenligning den betydeligste stilling i menigheten, og er ikke bare en nådegave men et historisk moment.

Ved evangeliets forkynnelse fikk de den tjeneste å grunnlegge menigheten. «Vi er bygget opp på apostlenes grunnvoll.» (Ef. 4, 20) og de hadde en særskilt innsikt i Guds frestestanker (Ef. 3, 5).

Apostel kalles også andre evangelieforkynnere, så som Barnabas, Silas og Timoteus. Her menes apostel i samme betydning som menighetsutsending. (2. kor. 8, 23).

Det som er særskilt for de tolv apostler er: «De har sett Herren» (Joh. 15, 27). Kalt og utsendt av ham. (Matt. 10, Gal. 1, 1.)

Sv. Shwan.

FRA KINA

Blant de mange hjemvendte misjonærer til Sverige er også misjonær Edith Svensson som har virket i Kina siden 1936. Hun har hovedsakelig virket i Yunnan provinsen hvor til krigen kom nokså sent. Kineserne er ikke lengere så reserverte mot vestlendingene som før. Den store muren, som fantes og i bokstavelig forstand omgav kineserne holder på å rives ned. Folket har lidt uhyre under krigen, særskilt de kinesiske soldatene.

— Det var vanskelig å være i Kina i de siste årene beretter Edith Svensson i et intervju. Det ble utspilt saker og ting, som vi i Sverige vet meget lite om og man kan nesten ikke oppholde seg ved alt det forferdelige som var å se. Plyndringer, mord og ran inntraff daglig og folket lider en uhorst nød.

«Det Gode Budskap» som har vært stoppet i over to år har atter begynt å komme ut.

De kristnes største behov.

Under en slik overskrift som denne kunne man nevne mange ting, og det kan vel være de av leserne som ikke vil være helt enig med at det jeg mener er det største. Men les nu Sak. 4, 6 og Johs. 16, 7 og tenk så over de kristnes tilstand idag; for meg blir det da helt klart det er en ny åndsutgydelse vi trenger. Jeg har bedt Gud om det, forsøkt å danne bønninger som ber om det, og fremholdt det i forkynnelsen. Og jeg har funnet en hel del søkende sjeler.

Når vi leser Bibelen og ser hvorledes Guds ånd har virket helt fra skapelsens morgen da den ruget over vannene, forstår vi litt av dens oppgave. Ja, inntil de mest alminnelige ting behøver vi den. Se bare i 2. Mosb. 31, 3. Se også hvordan Israels leir ble fylt av denne kraft. De 70 eldste begynte å tale om Guds gjerninger inspirert av Anden, Moses ønsket, gid om hele leiren kunde få del i det. (4. Mosb. 11, 29). Og slik kunne vi fulgt denne linje fremover i det gamle testamente.

Vender vi oss til det nye testamente finner vi at Jesus bød sine disiple å vente inntil de var utrustet med denne himmelske kraft. Og vi finner hvorledes åndens utrustelse forvandlet disse svake, feige personer til helter og kjemper i Jesu hær. Under bønn og vitnemøter falt Den Hellig And, og var det noen som ikke hadde mottatt utrustelsen, la de hendene på dem og ba dem igjennom. Var det noen som ikke hadde klart forstått betydningen av Den Hellig And ved mangel i forkynnelsen, utla de Herrens vei for dem, døpte dem på nytt og ba dem igjennom. (Ap. gj. 19, 6). Etter vandåpen fulgte anledningen til å motta Andens dåp. Og så kraftig var denne åndskraft, at den nedslø all motstand (6, 10) og under og tegn skjedd.

Når vi da går til oppgavene, trenger vi Andens dragende og overbevisende makt.

Det er vanskelig å få folk til møtene og mange av de som kommer er hårde og upåvirkelige. Visdommens og logikkens overtalende ord, virker ikke.

Men dere har vel sett hvorledes Guds And har smeltet kolde og hårde hjerter, så det har blitt et rop til Gud om frelse fra synd. Gud ut-

gyd din And så det blir syndserkjennelse! Bror og søster, Prøv ikke med dine ord å overbevise verden, men be om mere av Guds And. (Johs. 16, 8—11).

Dernest er det også Anden som må vekke og føde liv (Esek. 37, 9—10, Johs. 3, 6; 6, 63.) Vi kan arrangere vekkesmøter, få tak i vekkesestalere, synge vekkesessange, uten at det blir vekkelse og nye fødsler. Men få tak i Den Hellige And, så vil folk vekkes. Ikke bare på møtene, men også utenom. Ja Anden kan virke overalt. Og sjeler som blir født av Anden ved ordet, blir til gavn og glede for de venneflokker de slutter seg til. Å Gud utgyd din And til vekkelse og liv!

Dernest er jo Anden de kristnes beste hjelper i bønn og arbeide, og ved forståelse av Ordet. Vil du lære

å komme inn i Bibelens dybder, behøver du ikke samle alle de lærdes fortolkninger, men i barnslig tro, lese din bibel under bønn om Andens lys. (1. Kor. 2, 10; 12, 7—11.)

Og ønsker du leve et rikt liv vil Andens gaver være den beste rikdom. Begynn med Rom. 5, 5 og 15, 13 og 14, 17. Ta også med 1. Kor. 12 og 14 kp. og videre Gal. 5, 22. For Guds And her berike deg skal du bli en lykkelig kristen, som blir til velsignelse for andre.

Å at Andens kraft iblant oss atter kan merkes. Ord og fraser er det så meget av, men Åndskraft mangler vi. La oss også når vi ber om dette huske «I de siste dage vil jeg utgyde av min ånd». Løftet gjelder spesielt for oss idag. La oss forene oss i bønn om en ny Andsutgydelse. Intet vi slik forene Guds folk som det og også gripe den ufrelste verden.

Robert Kringen.

Misjonærer i Finnmark.

Tror sikkert det er en misforståelse, men det har gjort meg og jeg tror jeg tør si en hel del andre — svært bedrøvet med hensyn til navnet Finnmarksmisjonærer. I den tiden som er gått og nå benyttes dette på de arbeidere som har virket lengst nord i vårt land. Det er vel ment å være til fordel for disse vitner — men da heller la dem undvære det!

For dem som bor der oppe, og dem som i evakueringen kom nedover — har selvfølgelig vanskelig for å finne seg i å være de da såkalte hedninger fra Nord-Norge. Hørte nettopp en slik uttalelse etter et stevne hvor noen evakuerte var tilstede. «Misjonæren» ble da oppfordret til å avlegge sitt vitnesbyrd. De andre retninger som arbeider der oppe bruker f. eks. Finnmarksevangelist og evangelistsøster. Det ville helt sikkert virke langt bedre om vi også forsøkte det. Både den samiske, finske og norske befolkning — praktiserer barnedåp og hører til den samme statskirke som andre steder i Norge. Våre venner nordpå blir støtt — og hvem kan i grunnen undres over det? Vi er ikke til for å støte eller heve oss over dem på noen måte, men for å vinne dem for Jesus, Verdens frelser. De aller fleste ungdommer står fullt på høyde med oss unge og eldre her syd-

på. Når vi tenker over forholdene slik som de egentlig er — faller nok navnet bort. Og noe mer forståelig kommer isteden.

Thora Trolleshei.

Hvis man slår opp et konversationsleksikon så vil man finne at med ordet misjonær menes en som arbeider for utbredelse av kristendommen. Blant hedenske folk kalles det hedningemisjonær og innen «kristne» lands grenser indremisjonær. Alle som reiser og preker Guds ord til vekkelse og ordner menigheter er i egentlig forstand misjonærer.

At folket i Nord-Norge føler seg støtt over at utsendingene med evangeliet dit kalles misjonærer kommer av at de med en misjonær bare mener en som virker blant hedenske folk. Det er altså feil.

Det er jo intet i veien for å bruke en annen benevnelse når benevnelsen vekker anstøt. Selvfølgelig vet — eller burde i hvertfall alle vite — at Nord-Norge ikke er usivilisert eller at folket er uopplyste hva alminnelig opplysning angår.

Dessverre gjør ikke kulturen oss til kristne. Det trenges nok misjonærer både i Syd- og Nord-Norge. — Men la oss altså bruke en annen benevnelse.

Red.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Vår bibelspalte.

Under ovenstående rubrikk vil vi i noen nr. framover bringe en del skisser av apostlene. 1. artikkel begynner i dette nr.

Det er br. Sv. Shwan, Fredrikstad som skriver disse artikler og vi tror de vil bidra til å vekke interesse for bibellesning og bli til velsignelse.

Ta tid til å «grunne på Herrens lov.»

Storartet hjelp

har de svenske venner ydet de frie misjonærene Aslaug Brataas og T. Gjøsund. Etter hva vi finner i «Frihet och Sanning» har de trofast sendt midler til dem. På de norske venners vegne vil vi få si de kjære svenske venner hjertelig takk for denne store hjelp. Gud vil rikt lønne dem i gjen.

Se her.

Er det noen av bladets lesere som kan skaffe evangelist Evald Myreng en sykkel. Broderen er fra Kjøllefjord i Finnmark og en av de evakuerte som måte forlate alt de eiet. Evald Myreng har, sammen med sin bror Arvid, virket her i Mjøndalen til stor velsignelse.

Brødrene reiser sammen, men det er bare en av dem som har sykkel. Det er svært påkrevet for dem å ha sykkel for å kunne besøke venneflokkene bortover. Vil gjennom bladets spalter spørre om det er noen som har en sykkel å selge ham. Den som kan hjelpe broren bes skrive til: Arnt Gundersen, «Salem», Mjøndalen.

OPROP!

De frie venner i Skiptvet har i en årrekke hatt en meget godt beliggende byggetomt i Haugen skolekrets, som ikke er blitt benyttet. På menighetsmøtet den 14/4—45 ble det besluttet å gå igang med bygging av lokale så snart det ble anledning, da det nemlig er et skrikende behov for et sådant.

Vi tillater oss samtidig å henstille til enhver som har anledning å være med og reise et hus til Herrens ære. Små eller store gaver mottas med takk.

Forøvrig vil br. Henry Karlsen besøke enkelte steder for å samle inn penger, ifall det gis anledning. Herren elsker en glad giver.

Pengene kan sendes til *Henry Karlsen, Klokkerhuset, Langeli po., Skiptvet.*

Skiptvet 15—4—45.

K. J. Høyås, Andreas Solvang,
eldste. eldste.

Henry Karlsen.

Etter nettopp å ha vært en tur i Skiptvet og ved selvsyn sett hvor nødvendig det er å få bygget lokale vil jeg gjerne få anbefale oppropet på det beste.

Tomten ligger midt i tettete byggingen ved Haugen skole og passer utmerket til formålet. Den ligger like ved hovedveien og beleilig til for hele kretsen.

Husk nå på det og hvis br. Henry Karlsen skriver om å få besøke vennene for å samle inn midler til det påtenkte bedehus så ta vel i mot ham og støtt med et godt offer.

G. Iversen.

Mye stoff

må stå over denne gang. Meningen var at vi skulle hatt 12 sider, men sommerferie og travelhet i trykkeriet gjør at det blir vanskelig. Vi får heller forsøke å få det til neste gang.

Det er enda papirrasjon, men det lysner etter hvert får vi håpe.

500 nye abonnenter

fra nå og til jul skulle det gå an å få. Vil dere hjelpe oss med det?

Forsøk å tegn en abonnent eller ta noen nummer til løssalg.

Spørsmål og svar

Hvordan skal vi forstå følgende: I 1. Moseb. 46, 26 står det at det var 66 sjeler som kom med Jakob til Egypt var 70 sjeler og i Ap. gj. sier Stefanus at det var 75 sjeler.

En som spør.

Svar:

Vers 26 i 1. Moseb. 46 omtaler de personer som var Jakobs egne etterkommere som reiste med ham til Egypt og det var 66 direkte etterkommere. Når Jakob, Josef og hans to sønner regnes med blir det i alt 70 som det står i vers 27. I 5. Mosebok 10, 22 står det at det var 70 i tallet som dro til Egypt. Her er altså også Jakob, Josef og hans to barn regnet med. Vi legger merke til at i 1. Moseb. 46 er ikke hustruene til dem som dro til Egypt regnet med. Det står: De som var utgått av hans lend — altså direkte etterkommere — foruten Jakobs sønnekoner.

Når hustruene til de 66 som dro til Egypt regnes med ble det i alt 75 som reiste til Egypt sammen med Jakob. På den tiden levde altså ni av Jakobs slekts hustruer. Hvis vi leser fortegnelsen over de personer som var Jakobs egne barn og barnebarn i 1. Moseb. 46, 7—25 finner vi at ingen hustruer er regnet med.

Hjemme hos Herren.

Det er blitt vår lodd å følge vår kjære gamle broder Aksel Larsen Kløftene til sist hvilested. Herren tok ham hjem den 2/6—1945. Det er vemodig når skilsmissten tid kommer og de jordiske bånd skal brytes. Men håpet lyser hele veien. Takk og lov.

Han var den første som tok mot de frie vidner på stedet, og har vært trofast på sitt plass i menigheten. Alltid vennlig og oppmuntrende med sitt vitnesbyrd til å bli fast hos Herren. Hans tro og håp ble ikke beskjemmet da overflytningen skulle skje ut fra legemet og inn i herligheten. Han fikk en rik inngang i Guds rike. All ære til Jesus.

Personlig fikk jeg være tilstede den siste natt han levde og det var en glede å se den frimodighet som frelsen kan gi i dødens stund. Ja, det var et stort verk vår frelser gjorde da han ga sitt liv i døden og åpnet veien tilbake til paradiset, som hin dag ble stenkt, men nu er åpnet av vår frelser og vi av bare nåde kan få lov å gå inn på et fullt forsoningsverk. Halleluja. Snart samles vi alle der hjemme.

I kapellet ble der pålagt kranser med varme ord om vår gamle broder og så samles vi på lokalet hvor det ble minnefest med berøvetning, sang, musikk og mange vitnesbyrd.

Spredte felter. ◆

Fra Arendal.

«Rapporter fra feltet» leses som regel alltid med interesse. Og selv om dere av og til har hørt litt fra Arendal, vil sikkert noen ord fra undertegnede interessere. Det er visstnok første gang jeg refererer fra dette sted.

Kom hertil i mai måned ifjor etter innbydelse fra brødrene. Min tanke var å stått her noen uker da jeg på den tid sto som forstander for «Salem», Mandal. Imidlertid la Gud sine velsignelser til på en slik måte at vi forsto at det var Herrens ledelse at jeg skulle stå lenger. Med korte avbrytelser ble jeg stående hele sommeren og høsten utover. Senhøstes mottok jeg menighetens kall som forstander, og da jeg så det som en ledelse fra Gud — sa jeg opp min stilling som forstander i Mandal og tiltråtte her straks etter.

Det har vært en gill tid hvor det har vært en glede for meg å arbeide. God søkning har det vært til møtene og iblant har vi fått den glede å be med sjele. Dåpshandling har vi også hatt noen ganger — siste gang søndag den 8. april. Og imorgen skal vi ha dåp igjen.

Ifjor høst hadde vi besøk bl. andre av Morits Brennes fra Stavanger og Samuel Nilsen fra Sarpsborg og str. Lita Killie som alle virket til velsignelse.

I vinter sto jeg alene til br. Halfdan Wik fra Søgne ved Kristiansand kom hertil fredag den 23. mars. Hans tanke var egentlig å besøke Sandefjord, og han hadde som Jonas «betalt frakten og gått ombord». Men det gikk med ham som med Jonas, han nådde ikke fram. Ved Neslandsvatten st. ble de stoppet da en bro litt lengre fremme ble sprengt samme natt. Han måtte derfor returnere til Kristiansand og kom så hit.

Dette viste seg imidlertid å være Herrens vilje, for fra første stund av ga Gud ham en åpen dør for ordet. Vi fikk en gill tid sammen — ikke minst i påsken. Påskens møter ble så velsignet av Gud, så det var venner som sa at det var rene stevnedager. Den

til stor velsignelse for alle. Hans minne vil lenge leve blant oss.

Hans Utne, Alfred Andreassen og soknepresten var tilstede og talte på minnefesten. Harald Skovly.

tid som fulgte etter ble ikke mindre velsignet.

Torsdag den 12. april reiste jeg hjem til Skien til familien en tur, og ble hjemme i fire uker. Under hele denne tid hadde Wik hatt en gill tid sammen med vennene, så da jeg kom tilbake fredag den 11. mai, sto alt i fremgangens tegn. Da br. Wik stanset over søndag den 27. mai, fikk vi den glede å ha ham med i pinsens møter også. Mandag den 28. reiste han hjem.

Jeg kan trygt si at br. Wik fikk en stor plass i vennenes hjerter, og han er når som helst velkommen igjen.

Vennene på Eydehavn — hvor han virket under sitt opphold her, ble også glad i ham. De har kalt ham som predikant for en tid og han er ventende tilbake dertil. Det gleder meg, da vennene på Eydehavn virkelig trenger hjelp.

I påsken fikk vi også helt uventende besøk av Dortha Klem. Hun deltok med oss i flere møter. Og fredag den 4. april arrangerte vi et spesielt misjonsmøte hvor hun fortalte litt om arbeide fra Nordland og Finmarken. Der ble opptatt et offer til evakuerte fra Finnmark som i sin helhet innbrakte kr. 400.00.

Det var gripende å høre str. Klem fortelle, selv om hun ikke sa så meget. Selv har hun mistet huset som hun reiste for de gamle og praktisk talt alt hva hun eiet — men hun klaget ikke. Hun bar sorgen på en verdig måte — en måte som vitnet om at hun hadde lært å kaste sin sorg på Herren. Med sitt bramfrie vesen og noble sinn vinner hun seg mange trofaste venner. Må Herren fortsettende velsigne henne.

Søndag den 27. mai var en stor dag for vennene i Betania, idet de kunne ta sitt lokale i bruk igjen som hadde vært beslaglagt av tyskerne i 4½ år. Formiddagsmøtet hadde samlet bra med folk, og til festen kl. 5 var det store lokalet på det nærmeste fullt tross sterkt regnvær. Foruten br. Wik, deltok br. Alf Nordlund som nylig var kommet en tur hjem. Han reiser igjen allerede imorgen.

Så ligger da sommeren for oss. Må det bli en rik tid på mange måter. Må den fred og frihet som Herren i sin store nåde har skjenket oss, nyttes — ja nyttes til det ytterste. For tiden heretter er sikkert meget kort. Fred over Guds Israel. Eders forb. br. Alf Thorstensen.

Fra bibeluken i Årdal.

Fredshilsen i Jesu navn.

Så har da Herren gitt oss bønnesvar for land og folk. Jo, han er på tronen ennu og han kommer sine ihu. Våres fedres Gud lever ennu, og han er vår tilflukt og hjelp i nødens tider. Dette er vel en pause innen storstormen bryter løs igjen for alvor. Men Herren skal høste inn sjeler, dem som skal bli med i brudeskaren, og derfor lar han oss få en liten arbeidstid ennu.

Må da alt Guds folk våkne og stille seg helt inn i rekkene, så Guds store plan med menigheten kan fullføres snart, og Jesus komme og hente hjem sin brud.

Ja nu er bibeluken slutt. Vi var mellom 80—90 faste deltakere hele uken. Vi hadde felles bespising i vårt lokale. Møtene holdtes i ungdomslokalet som var leiet for anledningen. I fra første stund vi samledes fikk vi kjenne Herren sangsjonerte samværet og vi fikk kjenne han var i vår midte og talte som han alene kan tale. Både trøstens og tuktnes budskap ble båret fram.

Bibeltimene av Daniel Nilsen var salvet og båret frem med stor kraft. Det ble dekket et rikt bord med alle slags retter, så enhver fikk noe, ingen gikk tomhendt bort fra møtene. Med tomme sekker kom de, men de ble fylte av vår himmelske Josef, fritt og for intet.

Nådegevarene var i bruk under hele samværet. Mektige budskap ble båret frem i tunger og tydning, alvorlig, trøstende og formanende, f. eks. noe gikk i den retning: «Herren kaller ut sine tjenere idag til den siste innhøstning innen han kommer. Han ville sende noen av dem som var tilstede over hav og land. Han ville selv utruste dem og sørge for reiseutstyret. De behøvet ikke frykte men stole helt på ham.» Ja, de var så rike de budskapene som kom frem. Vi skulle hatt hele innholdet av dem, men det var så meget at det var helt umulig å få med alt. Et lød slik: «Herren hadde behag i at vi begjærte regn av ham for nu var det sildigregnets tid.»

Flere av deltakerne kjente nok kall til å dra ut på høstmarkene. At dette samvær skal ha evighetsbetydning, tviler vi ikke på.

Noen talte om at vi måtte få istand en slik bibeluke neste år på samme sted. Om Herren drøyer får vi se hvorledes han leder det.

Misjonsofferet ble omkring 700 kroner. Ja offerviljen var stor blant den lille flokk. Det vil bli fordelt hvor vi synes det trengs mest.

A. Eik.

Hilsen fra Vestlandet.

«Den rettfærdige gleder seg i Herren og tar sin tilflukt til ham; og alle oppriktige av hjertet priser seg lykkelige.»

(Salm 64, 11).

«De skal ikke bli tilskamme i den onde tid og i hungerens dage skal de mettes.»

(Salm. 37, 19).

Herlige løftets ord, for Herrens ord er sant og all hans gjerning er trofast.

Ja, Gud være takk. Han svikter aldrig. Har nå virket en tid i Mosterhamn. Kom dertil straks før pinse. Jeg har hatt en god tid blant vennene på «Sion», en god ånd har vært rådende og åpent for alt Guds ord.

Lokalet har vært nesten overfylt om søndagene og ellers godt besøkt.

1. pinsedag var det trangt om plassen så vennene kunne nok trenge å få lokalet utvidet. Annen pinsedag var vi samlet en del venner fra «Sion» til friluftsmøte over på Strømøy. Reiste med motorkutter «Svint» som tilhører br. Løkingholm. Vi hadde møte der på ettermiddag og det var åpent og velsignet.

Var så igjen på «Sion» til møte der på kvelden. Herren gav oss et velsignet møte.

Tirsdag 3dje pinsedag var det begravelse til en av brødrene som tilhørte «Sion». Bror Kvinesland hadde vært syk en lengere tid og bar sin sykdom med stor tålmodighet. Han fikk en rik inngang og er nå hjemme hos Herren. Begravelsen foregikk fra hjemmet, hvor en stor skare var møtt fram av slekt og venner. En velsignet stund. Bror Glittenberg, som for tiden er hjemme, samt undertegnede talte ved bårn. Etter begravelsen var vi samlet til minnemøte i «Salem» hvor mange deltok. Herren velsigne og trøste de etterlatte, som sitter igjen med savnet. Snart kommer samlingsdagen hvor ingen blir syk eller dør. «Ei heller sorg, eller skrik, eller pine skal være mere, for de første ting er veket bort. (Aph. 21, 4). Herrens navn være lovet.

Ja, Gud velsigne alle mine kjære venner i Mosterhamn og ikke å forglemme min gamle venn, bror Størk-

„Vær stille all jorden!“

Hab. 2.

Den største vanskelighet for Herren idag er å bringe sitt folk til stillhet i ånden.

Mørkets fyrste vet at en tjeners ydmyke og hørsomme stillhet i lydighet for sin Herres føtter, ville forvandle de troendes liv og virksomhet for en stor del, og åpenbare den levende Guds råd og hans kraftige gjerninger.

Derfor gjør han sitt ytterste for å trekke de troende med i et nervøst rastløst jag uten mål.

Guds ord blir lest og bønner bragt frem på grunn av de lengsler Herren har lagt ned etter vekkelse og ny kraft i de siste dager.

Ånden virker til en viss grad i noens liv, men ennå ikke som fordom, og vi lengter og ber!

Kjenner vi til noe av Guds vesen som kjærlighet? — forstår vi at han brenner etter å svare, straks våre bønner er oppsendt, men noe hindrer ham i det.

Kanskje du og jeg ikke er i slik stilling at han kan svare oss?

Et åndens budskap for en tid tilbake fortalte at Herren manglet redskaper til sine ypperste nådegaver.

Ofta når vi spør oss selv om grunnen til den manglende kraft er vi tilbøyelige til å legge skylden kanskje ubevisst på Gud eller andre mennesker, mens den sikkert ligger hos den enkelte, hos meg selv. Jesus Kristus er igår og idag den samme, — ja til evig tid, og hos Gud finnes ingen skygge av omskiftelser.

La oss løse vårt sinn en stund fra denne verden, og løfte Åndens øyne og øren opp mot den evige Frelser.

sen som i mange år har stått trofast med. Nå er han svak til sitt legeme og kan ikke være med som før, men hans ånd er frisk, og sin glede har han i Herren.

For tiden er jeg nå i Lervik på Stord, hvor jeg stanser noen dager, og så videre en tur til Skudesnes og Veavåg — om Gud vil.

Vil da gjennom disse linjer få sende en hilsen til dere alle, som på ethvert sted påkaller Herrens navn.

Hilsen med Salmen 31, 25.

Eders i nåden delaktige bror

Jul. Sørensen,

f. t. Lervik, Stord.

Gå inn i ditt lønnkammer og bli stille midt i dine bønner og lengsler.

«Herren er i sitt hellige tempel» — (Hab. 2, 20) Vær stille for hans åsyn all jorden.»

Han ønsker å tale til deg og meg. Han ønsker å gi sine tjenere del i sitt evige råd og i sine siste planer. Han ønsker å uttale seg om vårt arbeidets dårlige resultater og sette oss inn i sitt arbeide. Han ønsker påny å få lede våre tanker, våre hender og våre skritt på sine veier, slik at han selv kan få åpenbare seg og rydde bort det ringe i våre liv, i vår lære og vårt arbeid som ikke stemmer med hans rene ord og som hindrer hans Ånds kraftige virksomhet i menigheten.

En av nutidens mest kjente predikanter råder de hellige til å stanse opp for å holde en orientering over den åndelige situasjon for Herrens åsyn, i lys av Guds ord.

På tross av de mange ord idag taler skriften og sier «Guds rike består ikke i ord, men i kraft.» Det dominerende i Guds rike skulle således ikke være selve ordet som bokstav, men *dets virkning som en Guds kraft til frelse, og åpenbaring av Gud i Kristus for hver den som tror.*» (Rom. 1: 16. 1. Kor. 4: 20).

Den levende tro som åpenbarer Guds kraft synes å mangle! Hvorledes skal vi få den?

Enhver som har forsøkt å tro som en prestasjon vet at det er resultatløst.

Mennesketro er ingen tro, men Kristi tro som fødes i oss ved hørelsen er full visshet og overbevisning. Den opprinnelige oversettelse av Mark. 11: 22 heter: «Ha Guds tro.» Troens vekst og tilegnelse kan kanskje ved stadig rettede øyne på troens opphavsmann, Kristus Jesus i ordet, slik at vi ikke fester oss ved ved for mennesket umulige, men ser på ham for hvem alt er mulig. Les Hebr. 12:2, 11: 1. Mat. 17: 20. Luk. 17: 5—6.

Jo større vår Frelser blir for oss jo naturligere blir vår tro på ham i alle ting til full visshet.

La oss bli stille i Ånden og begynne å betrakte vår Frelser og hans herlighet i ordets speil, så vil vi forvandles fra herlighet til herlighet etter samme bilde som av Herrens

Et lite glimt fra misjonsfeltene.

Pinsevekkelsen har framgang i Brasilien.

Misjonær Samuel Nystrøm kom til Stockholm med fly fra England den 5. juni. Det var akkurat 29 år på dagen, siden han reiste ut første gang. Han har i disse 29 år virket i Brasilien — unntatt 2½ år i Portugal. Han har fått være vitne til en enestående framgang for evangeliet i disse år.

Når Nystrøm kom til Brasilien var det bare ca. 250 pinsevenner, spredt rundt omkring i noen små forsamlinger. Nå er det ca. 1000 forsamlinger med over 100,000 medlemmer. Det er 27 svenske misjonærer og 500 innfødte predikanter. I landets hovedstad, Rio fins det 5 forsamlinger med tilsammen 8000 medlemmer. Hver søndag holdes i denne byen 60 møter i 6 egne og 8 leiede lokaler. Vekkelsen har hatt enestående framgang og skarer har latt seg døpe. Det har ikke vært uvanlig at opptil 165 er blitt døpt på en gang. De siste 6 år er det kommet med ikke mindre enn 60,000 medlemmer i hele landet. Vekkelsen står nå i sin fulleste blomst, sier Nystrøm.

DEN ANDELIGE STILLINGEN I U.S.A.

Misjonær Samuel Nystrøm kom hjem over U.S.A. hvor han har virket siden august 1944 for å samle midler til et trykkeri i Brasilien.

Om den åndelige stillingen i Amerika forteller han blant annet: Folk i U.S.A. tjener en masse penger, men det har ikke hatt bare gode virkninger på den åndelige virksomheten. Krigsindustrien og krigen stiller så store krav og legger slik beslag på

kun når den stille susen i bakatrærnes topper, når hjertets dype fred forteller at Herren går foran. Selv om din vei synes vanskelig, så gå kun i tro. Herren har overvunnet vanskene og du får oppleve at fjellene viker når du går i tro til ham. I ham har løftene sitt ja og amen. (2. Kor. 1: 20).

Golgathahelten har seiret og hans kraftige gjerninger ligger ferdige. La oss vandre i dem og vise verden at Israels Gud er en levende Gud som ønsker å gi sitt folk en rik og triumferende inngang i sitt evige rike.

B. Stålstrøm.

folket at de likesom ikke orker å følge med i den åndelige virksomheten. Man må dessverre si at det inntrykk man får er at den åndelige stillingen ikke er høy. Det er jo noen lyspunkter.

INDIA

Carin Cometh som er utsendt av Filadelfiaforsamlingen i Stockholm har virket i India i sammenlagt 21 år og er nå kommet hjem for å hvile. Hun har brukt nesten et halvt år på hjemreisen og har mange interessante ting å berette om forholdene i India av idag.

Utviklingen i India går meget fort på mange vis og som alltid i overgangstiden merker man de heftige brytninger mellom nytt og gammelt. Nylig gikk kvinnene med lange slør som de nå i stor utstrekning har kastet og er meget frie både i påklædning og oppførsel.

I de deler av India vi har arbeidet har vi ikke merket noe til krigen på annen måte enn at en mengde soldater har vært samlet og øket militær innflytelse. Jernveiene har i stor utstrekning stått under militær administrasjon og over alt har det vært en uhørt trengsel på togene.

En reise på 3. klasse var et helt eventyr. Kupédøren var det sjelden mulig å åpne og rett som det var kom en pappeske dansende gjennom vinduet og etter den kom kvinner og barn og man måtte være glad om man hadde armer og bein i behold når toget begynte å gå.

Alle varer har blitt forferdelig dyre og alt utenlandsk har blitt meget skjeldent og knapt å få for penger. I vårt distrikt har det ikke vært hungersnød, men i Bengalen har de hatt en forferdelig tid.

Nasjonalismen er fremdeles sterk, men fremdeles altfor splittet for å riktig kunne gjøre seg gjeldende. Den kommer dog til uttrykk blant annet mot jernbanene.

Ghandi spiller fremdeles en stor rolle for folket, men det ser ut som om hans stjerne har dalet noe.

For misjonen har det vært en herlig tid. Vi har fulgt det prinsip at misjonærene bare skal være de som tar opp virksomhet og hjelper de inn-

And. (2. Kor. 3: 18). Vi vil gå «fra tro til tro» og Herrens herlighet vil som åpoö. - shrdlu cmfwyp mmm åpenbares i oss og ved oss, i tegn og undere som fordum, ved hellige liv i kraft i Anden.

La oss ikke se på omgivelser og vanskeligheter, på splid og ukjærlighet, men søke dypere inn i vår Frelser og guddommens herlighet så vil vanskelighetene falle bort fordi vi forvandles mot Jesu fullkommenhet, og blir brukbare for Anden.

I sannhet, stans opp! Bli stille for din Mester! La ham vise frem sin skjikkelse og åpenbare din stilling. Vi vil pånytt falle ned for Hans åsyn på grunn av den elendige fattigdom vi i oss selv får se, kanskje vi først da får skue grunnene til vår fordum så svake kraft og oppleve en ny Andens-dåp.

Et vedvarende blikk på Jesus vil gjøre oss til det ringe og bøyede folk. Og ved troen vil Herrens oppstandelseskraft bli åpenbart i oss ettersom vi ser og i ydmykhet følger vår Frelser.

Herren vil kun vise seg stor blant et ringe og bøiet folk. Når folket blir stort, blir Herren liten. I vår skrøpeligheit er vi så sterke. Dette er loven for Herrens åpenbaring i kraft blant sine barn. (Sef. 3: 12—17).

Tiden er i sannhet inne til å bli stille, og spørre Herren om veien ut av tidens uføre og ut av kaoset i den Kristne verden. Kanskje skylden for meget av spliden og ukjærligheten er min eller din? Herren vil svare oss.

La oss legge våre teorier og meninger bort og søke inn i Guds ord med oppriktige hjerter. Anden har kun en tolkning av Guds ord.

La oss fordype oss i Kristus vår Frelser og være ett i ham. Tiden er for alvorlig til å strides.

Bli selv stille og overbevist av Anden. Om noen er anneledes sinnet skal Gud ordne det, uten at du behøver slå med ditt lys. (Fil. 3: 15).

Kanskje vil vi som Elias møte stormer, jordskjelv og illprøver, når vårt eget faller i grus; men hvor salig når Herren taler til oss, og den stille susen, den rene fred og hvile fyller vårt indre; fordi vi pånytt er i Mesterens hånd og i hans vilje. La så denne fred avgjøre alle spørsmål som kommer i din vei. Vogt deg for å miste den, for det kan vise seg at din tro har trått feil. (Kol. 3: 15).

Nu kan du vandre etter Anden. Gå

fødte å komme inn i Guds ord. Siden får de selv ta ledelsen.

Vi har ordnet mange forsamlinger etter disse linjer og det har vist seg at ganske snart har det blitt noen som har nådd slik åndelig modenhet at vi har kunnet levere ledelsen til dem. De får siden selv misjonere og ta ansvaret for opptagelse av virksomheter på nye steder. Blir det en virkelig gjennomgripende omvendelse så preger det hele deres liv.

Jeg husker en litt eldre mann som bekymret kom og spurte om vi trodde det var noe feil ved ham. Nå kunde han ikke kaste bort en eneste spiker uten at han kjente seg urolig. Før gjorde det ham ikke noe om han stappet en hel bundt i lommen når han gikk hjem.

Under jødeforfølgelsen

her ble ca. 1000 jøder ført ut av landet, en del kom seg over til Sverige og ca. 50 ble satt i konsentrasjonsleiren i Berg ved Tønsberg. De fleste av disse var gift med norske kvinner. Av dem som ble sendt til Tyskland med det beryktede transportskip «Donau», vet man bare om 5 som lever. De øvrige frykter man for er masakerert. — Jødemisjonær Gisle Johnsen med familie er i live, men han er meget syk. Han har oppholdt seg i Budapest.

En liten hilsen.

Jeg er nå i Saltnes, og blir nok her til over stevnet 1/7. Nå til søndag skal vi ha dåp. Gud er god. Halleluja!

Hjertelig hilsen
fra din broder i Herren.

H. I. Ersrud.

Bokanmeldelse.

«Hvilken dåp er rett?» heter en bok som nylig er utkommet på Olav Dahle's Forlag, Arendal.

Boken er skrevet av Halfdan Wik og er en gjengivelse av en tale forf. holdt under en dåpshandling i Arendal. Det er Guds ord alene som har vært kilden til nærværende skrift og blant alle de vitenskapelige avhandlinger og andre tolkninger jeg har lest om dette spørsmål har jeg aldri funnet en så enkel og klar framstilling av Skriftens ord som forf. av dette skrift gir oss.

Med ønske om at Herrens velsignelse må følge boken og at den må

bli mange sannhetssøkende til hjelp, gir jeg den herved min varmeste anbefaling. Boken fåes kjøpt direkte gjennom forlaget.

E. Karlsen.

«Hvilken dåp er rett?»

Dåpsspørsmålet har vært aktuelt en tid nå igjen. Flere brosjyrer har sett dagens lys som behandler spørsmålet.

Nå har også predikant Halfdan Wik gitt ut en brosjyre angående dette emne. Brosjyren er en gjengivelse av en tale forfatteren holdt under en dåpshandling i april i år i Arendal.

Forfatteren skriver klart og lettfattelig om emnet. Hans klare framstilling fortjener å leses av mange. Prisen er kr. 0.80.

Heftet fåes hos Olaf Dales forlag, Arendal.
G. Iversen.

Bibelske linjer i misjonsarbeidet.

Nord-Norges arbeider, Enok Wangberg holt et foredrag angående ovenstående emne som nå er gitt ut som brosjyre.

Han forsøker her å påvise de bibelske linjer i misjonsarbeidet og sender det ut til misjonsfolket — ikke som et kampskrift, men som et grunnlag for en saklig samtale om disse ting. Han behandler misjonskallet, det åndelige samarbeide, det timelige samarbeide, misjon og menighet m. m.

Det er nok ting der som det er delte meninger om og personlig kan vi ikke underskrive alt uten forbehold, men mange gode tanker kommer fram. Noe av det beste, etter min mening, er avsnittet om fellesskapet i det økonomiske mellom misjonsarbeiderne. Hva eiendomsretten til misjonens eiendeler angår når det gjelder fast eiendom så er jeg ikke enig.

Det beste vil være at dere leser den selv og får førstehands inntrykk av den.

Den er på 32 sider og koster kr. 1.00.

Utgitt på forfatterens forlag og bestilles der. I partier gis provisjon.

Adressen er: Enok Wangberg, Munkvoll, Trondheim.
G. Iversen.

Syv lysestaker av gull.

Av Erling Syvertsen.

Bankkasserer Erling Syvertsen, Drammen har gitt ut en brosjyre på 34 sider med ovenstående tittel.

Boken er både på prosa og i rim og handler om de 7 sendebrev i Apenbaringen. Fra bl. Syvertsens dikt vet vi at han på en særlig lettfattelig måte kan få gitt sine tanker uttrykk i vers. Også her vil vi finne mange gullkorn.

Boken er fast oppbygget og nøkkelordet for framstillingen finnes i Markus 4, 26—29.

Boken er meget rimelig i pris kr. 1.00 pr. bok. Arbeidet er fagmessig sett, fint. I partier gis provisjon. Bestillinger mottas i «Misjons-Røsten»s eksps.

G. Iversen.

«Betania», Rygge.

Stevne søndag 5. august. Møter kl. 10.30, 3 og 6. Flere vitner deltar.

Stevne

holdes i Askim lørdag 11. og søndag 12. august.

De som må overnatte må melde seg i god tid til undertegnede.

For menigheten
Johannes Karlsen,
Nordby, Askim.

Stevne.

Stevne på Folkets Hus, Ytre Engdalsbakk 22. juli. Møter kl. 11, 3 og 6. Johs. Hedin, Ersrud m. flere.

For vennene:
Ole Myren.

Tune.

Vennestevne holdes i Soli kapell søndag 22. juli. Misjonær Fjeld m. flere deltar.

Møter kl. 10.30, 3 og 6.

Varteig.

Søndag 8. juli vennestevne i kommunelokalet, Varteig. Møter kl. 13 og 17. (1 og 5.)

A. Isaksen, Bj. Stålstrom, Lukassen, Iversen m. flere deltar. Strøngemusikk fra Misjonshuset, Sarpsborg.

Stevne i «Betel». Larkollen.

Lørdag 14. juli møte kl. 7.30.

Søndag møter kl. 10.30, 3 og 6.

Flere predikende brødre deltar.

«Betania», Tjømo.

Stevne søndag 29. juli.

Møter kl. 10.30, 3 og 6.

Flere predikanter deltar.

Nye bøker nettopp utkommet.

MENIGHETSTUKT i skriftens lys av Alf Thorstensen.

«— Han går irecte med synden, som kan — hvis den går upåtalet frem — stenge for forkynnelsen og den åndelige fremgang i menigheten —» Pris kr. 1.20 + port.

HVIKEN DAP ER RETT?

av Halfdan Wik.

Er du i tvil, les denne bok. Den har hjulpet flere allerede. Pris kr. 0.90.

EKTESKAP, skilsmisse og gjengifte av Alf Thorstensen.

Hva sier Skriften om disse spørsmål? Pris kr. 1.50.

VEKKELSEN I WALES,

av J. Penn-Lewis.

Lengter du etter full kraft i kristenliv? Pris innb. kr. 6.16.

Forhandlere rabatt.

DALES FORLAG, ARENDAL.